

MOHAI HÍRMONDÓ

MOHAI HÍRMONDÓ

V. évfolyam
1. szám
február

*„Tél végi sétámon lomhán lépdelek,
Tavaszz után vágyakozva, némán elmélkedek.
Ázott avar holtan lábam alatt bomlik,
Élettelen rozsdás fű közt Földanya vajúdik.
Hangtalanul jajgat, életet ad csendben,
Csöpp virág üldögél az anyaföld ölében.
Lekuporodom hozzá, ezt óvatosan teszem,
Kíváncsisággal nehogy megjesszem.
Gyönyörű szép kisdéd hófehér sapkában,
Új élet született kis kertünk sarkában.
Kiszabadítom gyorsan az avar rabságából,
Téltől gyötört üres kert egyformaságából.
S lám mit látok ekkor, megdobban a szívem,
Nem is egy csoda van, van talán vagy ezer!
Nagy titkot rejtegetett a védelmező avar,
Földanyánkat Tavasz úrfi becserkészte
hamar!”*

Kedves Olvasóink!

Lássuk mi minden történt utolsó jelentkezésünk, azaz 2010. ősze óta:

November és december eleje az advent jegyében telt el.

November 27-én közösen készültünk otthonaink feldíszítésére, apró ajándékokat, adventi koszorút alkothattunk. Ekkor gyűjtöttük össze a nagymohai gyerekeknek szánt ajándékokat. Az ünnepre való hangulódást a Primavera Vegyeskórus tette még meghittebbé.

December 5-én ismét Mohára látogatott a Mikulás, két manó kíséretében. A kicsik, miután megtekintették a zenés, énekes bábelőadást, mikulás csomagot kaptak.

December 11-én került sor a hagyományos Nyugdíjas találkozóra, ahol az idősek szórakoztatásáról a mohai ifjúság gondoskodott: Mészely Anikó, Bors Brigitta, Bors Renáta, Káplár Laura, Dobribán Panna és a katolikus hittanos fiatalok Sárközi Béla vezetésével.

December 19-én a már advent időszakában is csodaszépen csillogó fenyőfa köré vártuk a falu lakosságát, főleg a gyerekeket, kik a hangulatos karácsonyi műsor után megkapták a nagymohai családok ajándékait. Örülünk, hogy nagyon sokan megragadták az alkalmat, és együtt élvezhették ezt a csodálatos estét.

December 31-én jó hangulatban búcsúztattuk az ó és köszöntöttük az újévet.

Nagymohára látogattunk

Nagymohai barátaink - viszonzásul őszi vendégfogadásunkra - jelezték, karácsonyra ajándékokkal kívánják meglepni a mohai gyermekeket. Erre természetesen mi is szervezkedni kezdtünk, nehogy üresen maradjon a nagymohai falu-karácsonyfa alja! November hónapban folyamatosan gyűjtöttük a nagymohai gyerekeknek szánt ajándékainkat. A dobozok egyre gyűltek, tornyosultak. Már csak az volt a kérdés, hogyan juttatjuk el a címzetteknek? Távlati terveinkben szerepelt ugyan egy nagymohai út, de télen elindulni ilyen távolságra, merész ötletnek tűnt. Mégsem tétlenkedhettünk, ha azt szerettük volna, hogy a meglepetések megérkezzenek a címzettekhez, mielőbb indulni kellett. 84 db ajándécsomagot és egyéb adományokat kellett elhelyezni a kiválasztott autó csomagterébe, ami nem volt kis feladat.

December első hetében, csütörtök hajnali 3 órakor keltünk útra, tele izgalommal, hiszen a hazai utakat frissen hullott és jéggé fagyott hó borította. Az „északi” úton, Kolozsvár érintésével közelítettük meg Nagymohát, ami a térképet nézegetve is igen messzinek tűnt, de így végigülve az utat, még nagyobb vállalkozásnak éreztük. Ahogy sötétedett, egyre türelmetlenebbül vártuk az utolsó kilométereket, amelyről tudtuk, hogy nagyon rossz földúton kell megtennünk. Kitartásunknak meglett az eredménye, a vaksötét éjszakában az autó fényszórója megvilágított egy táblát: Granari Nagymoha. Ekkor már este 6 óra volt, tehát 15 órája voltunk úton! A parókián szeretettel vártak bennünket házigazdáink. Gyors üdvözlés után mindenki elfoglalta szálláshelyét.

Másnap reggel kíváncsian léptünk az utcára, amelyből előző éjszaka semmit sem láttunk. A lelkész házaspár vezetésével felkerestük korábbi vendégeinket, akik nagy szeretettel és mindenféle finomsággal fogadtak bennünket, megsérteni pedig nem akartunk senkit....:-) Mindannyian örültünk a viszontlátásnak. Meglátogattuk az iskolát, óvodát, tejszarnokot, kultúrházat. Felkapaszkodtunk a meredek domboldalon tornyosuló református templomhoz, még a toronyba is felmáztunk, ahonnét

gyönyörű kilátás nyílt nemcsak a községre, de a falut körülölelő dombokra is. Estére körbesétáltuk az egész falut. (Szerencsére az előzetes levelezés eredményeként mindnyájan csomagoltunk gumicsizmát, ami itt alapfelszerelésnek bizonyult). Vendéglátóink mindent szerettek volna egy napba sűrítve megmutatni.

Estére összegyűltek a falubeliek a parókián „szereketvendégségre”. Nagy Csaba tiszteletes úr és Kovács Sándorné polgármester asszony üdvözlő beszédekben vázolták a két település további együttműködését, majd a süteményes tálcák felett kötetlen beszélgetés kezdődött. 18 órához közeledve lelkész úr izgatottan invitált mindenkit az udvarra. Minden tekintet a templomdombra szegeződött, s 6 óra előtt egy perccel varázsütésre felragyogott a templomtorony. A jelenség oka alapítványunk ajándéka, a programkapcsoló, melyet a lelkész úr néhány önkéntessel érkezésünk éjszakáján be is üzemelt. Szem nem maradt szárazon, hiszen régi álmuk vált valóra a nagymohaiaknak. Kiderült, hogy amint jeleztük utazásunkat, a falu összefogott, kimeszelték a parókiát, rendbe tették a gyülekezeti termet, lefektették a földkábel, ami a reflektorokhoz, a templomvilágításhoz kellett, és bebetonozták a földbe a reflektorokat. Mindezt alig több mint egy hét alatt! A lelkész úr meg is jegyezte, hogy gyakrabban is meglátogathatnánk őket.

Az esti program folytatásaként szorgos hangya módjára becipeltük ajándécsomagjainkat a parókiára, majd visszacipeltük a nagymohaiak dobozait az autóba. Másnap reggel hosszas búcsúzkodás után vágunk neki a hazafelé vezető, ugyancsak hosszú útnak. A viszontlátás reményében köszöntünk el, hiszen a mohaiaknak meghívásuk van a nyárra, Erdély ezen távoli szegletébe! Hazafele sokkal tempósabban haladtunk a „déli” úton, Arad irányába, de így is éjszaka érkeztünk meg, élményekkel tele.

Szeretnénk megköszönni az általunk képviselt mohai gyerekeknek, családoknak az ajándécsomagokat! Szeretnénk, ha a két falu családjai között tartós baráti kapcsolatok alakulnának ki - ebben a reményben vállaltuk a karácsonyi angyalok hálás szerepét.

Télvégi és téltemető terveink - trespedség távortartására tervezve

„Mögöttünk már Vízkereszt,
Húsvét még oly távol,
Tavasra várnak az emberek,
Sütik a farsangi fánkot.

Most mindenki az lehet,
Miről egyszer álmódott,
Felnőtt és kisgyerek,
Járnak farsangi táncot.

Lehetsz masiniszta, királylány,
Varázsló vagy állatidomár,
Akkor is, ha nem sikerült,
Most lehet, hiszen ünnepeünk.

S ha a mulatság véget ér,
Vedd le álruhád, tedd le
maszkodat,
Maradj kinek rendeltetél,
Viseld büszkén igaz arcodat.”

Hagyományainkhoz híven idén is megrendezésre kerül a **Farsangi Bál március 5-én, szombaton**. Zenés, maskarás, igazi karneválra várunk mindenkit. Jó lenne, ha idén minél több fiatal javítaná az átlagéletkort!

Belépődíj 2.500 Ft/fő.

Jelentkezni Bodri Tamásné Ágotánál lehet személyesen vagy telefonon 30/478-6252. Jelentkezési határidő: február 28. A rendezők mindenkit szeretettel várnak!

A résztvevőktől tombola ajándékokat várunk!

Idén **március 8-ra** esik húshagyókedd, az országosan is egyedülálló farsangbúcsúztató **Tikverőzés** napja.

A mellékelt képen látható az őseink többszázéves hagyománya alapján napjainkban is bemutatásra kerülő kozmetikai kezelés, amely a tudományos források szerint különösen a hajadonoknak ajánlott.

A tyúkok esetében alkalmazott eljárás lényegében hasonló, csak a megcélzott testtáj különbözik.

A kezelésekről eredményéről szívesen fogadjuk olvasóink véleményét.

MINDENKI ÍRJA BE A NAPTÁRJÁBA!

Előzetes az év többi eseményéről - amelyből látható, hogy szinte minden hónapban adódik alkalom néhány együtt töltött órára.

TUDTA ÖN, hogy az idelátogatók -előadók és vendégek egyaránt- mennyire irigylik a Mohán lakókat az összetartó közösségért és a folyamatos programokért? Ha nem hiszi, jöjjön el a következő rendezvényre, és kérdezze meg személyesen őket!

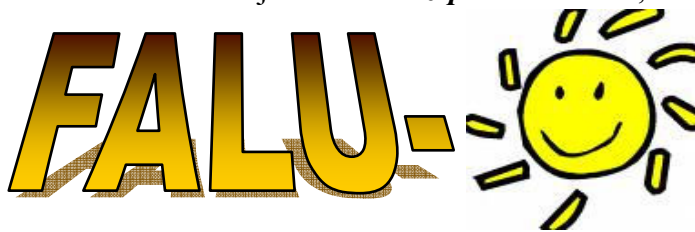
Március 15-ére emlékezünk **március 11-én 16 órakor** a Kultúrház előtt – versekkel, énekekkel.

Ebben az évben is számítunk mindenki segítségére – de főleg a férfiakra és fiakra - a **májusfa állításánál**. Másnap pedig megrendezzük a hagyományos **sportnapot** résztvevőknek és szurkolóknak egyaránt. (Részletes program a későbbiekben.)

Nem maradhat el a **Szent Iván nap/éj** sem, amit **június 25-re** tervezünk, de ha átnyúlik 26-ra, az sem baj... (Boszorkányok számára a részvétel ingyenes, egyéb vendégeink 100% kedvezményt kapnak a belépő árából.)

Csak jó idő lehet **szeptember 24-én**, mert erre a napra tervezzük a hagyományos

-unkat. Reméljük, a tavalyi még élénken

él mindenki emlékezetében!

Október végén szeretnénk **véradással egybekötött Egészségnapot** tartani. Az érdeklődők száma évről évre nő, aki még nem próbálta, jöjjön el!

A következő híreket egyelőre nem illusztráljuk, mert még valaki azt hinné, a karácsonyi számot tartja a kezében.

Az **adventre november 26-án** közösen készülnénk. Tapasztalatunk szerint sokkal szebb adventi koszorúk készülnek nálunk, mint a nagyáruházakban!

Mikulás ünnepségre **december 4-re** hívjuk a kicsiket. Még van idő jónak lenni!

Nyugdíjas találkozót pedig **december 10-én** délután tartanánk, a hosszú téli esték egyhangúságának megbontására.

Falukarácsonyt **december 17-én** késő délután tartanánk. Minél többen vagyunk, annál jobb (és annál több forralt bort készítünk)!

A MOHAI REFORMÁTUS KÖZÖSSÉG MEGÚJULÁSÁRÓL

2010. karácsonyára különös örömmel emlékeznek vissza a református hívek. Bizony, hosszú ideje nem voltunk ennyien az öreg mohai templomban! Előzményként Jakab Sándor nagytiszteletű úr elérkezettnek látta az időt, hogy összehívja az elmúlt három évben már megismert híveket, és így a közgyűlés megújítsa az egyházközség presbitériumát, megválassza a szükséges tisztségviselőket, hiszen az előző presbitérium mintegy 20 évig viselte vállain a közösség terheit.

Az új presbitérium tagjai: Mészely Gáborné, Kiss Erika, Ribárszky Ferenc (gondnok-helyettes), Szücs Ferenc (gondnok),

további tisztségviselők: Rónafalvi András (jegyző), Szücs-Visnyei Eszter (pénztáros).

Simon Istvánné korábbi gondnokot a presbitérium örökös tiszteletbeli presbiterré választotta, hosszú szolgálata elismeréseként.

A szervezet megújulása együtt járt a tagok átlagéletkorának csökkenésével, nem csoda hát, hogy a karácsonyi készülődés szokatlan aktivitással történt. Advent második hetében megépült a betlehem, amely ugyan idegen a református szokásoktól, de közösségünk úgy döntött, az aprócska falu lakói csak ökumenikus szemléletben működhetnek sikeresen együtt. A kis Jézus, Mária, József és a bibliai történet néhány más szereplője igazi keresztyén összefogással került a hangulatos kis menedékbe. Az alkotók világnézeti és felekezeti hovatartozásuktól függetlenül lelkesen és szeretettel keltették életre az adventi jelenetet. Ezt követően már szinte természetes volt, hogy december 23-án újra összegyűltünk és karácsonyfát állítottunk, hogy a templom ünnepi díszbe öltözzön.

December 24-én 42-en vettünk részt az ünnepi istentiszteleten, amelyet a gyerekek műsora tett feledhetetlenné. Rég nem láttak ennyi hívet az ősi falak! Az istentisztelet és a műsor után lassan oszlott a társaság, jól esett beszélgetni egyet a rengeteg karácsonyi sütemény, tea és – a szigorúan a templomon kívül felszolgált – forralt bor kóstolgatása közben.

Az év eleje komoly munkával kezdődött, az új tisztségviselők számos feladattal találták szembe magukat. Egyelőre a tervezés fázisában vagyunk. Mindannyiunk számára egyértelmű, hogy a templom épületének állagvédelme, a temető fenntartása, a tervezett programok lebonyolítása hosszú távú összefogás nélkül nem valósítható meg. Egyházközségünk vagyona szerény, forrásai is szűkösek, azonban önkéntes munkával sok-sok feladat megoldható. Optimisták vagyunk, hiszen Mohán egyre bővül a település életéért tenni akaró lakók száma, azt pedig mindenki érzékeli, mennyi értéket teremthet az összefogás. A legjobb példa erre a templom II. világháború utáni újjászületése. A templom és körülötte az ápolt kert szép színfolt a falu szívében, a temető sok zöldjével ugyancsak dísz lehet Mohának.

Istentiszteletre várunk mindenkit kéthetente vasárnap 14 órától. A következő alkalom 2011. február 27-én lesz. Ezen kívül ünnepi alkalmainkra és egyéb rendezvényeinkre is szeretettel hívunk mindenkit. Negyedévente eljuttatjuk testvéreinkhez a Jó Pásztor Hírlevelet, amely az egyházközség aktualitásáról tájékoztat. Aki szeretne híreinkről folyamatosan értesülni, a 70/9448 512 telefonszámon Szücs-Visnyei Eszternél kérheti rögzítését a kézbesítési listára, név, utca és házszám megadásával.

Egyházközségünk életéről a <http://www.refdunantul.hu/lap/moha> weboldalon is olvashatnak az érdeklődők.

„Jó Pásztor” hírlövél

Különkiadás - lelkipásztori beiktatásra, 2011. február. 16, Moha

Gondolatok az önkéntesség évében: megújulás és küldetés 2011-ben

A 21. század embere messzemenően nyitott a vallási és lelki kérdések előtt. Jézus Krisztus a válasz korunk spirituális éhségére. A keresztyén hit az ember és Jézus Krisztus között létrejött bizalmi kapcsolat. Gyülekezeteinkben a spiritualitást az odaadásnak, a lelkesedésnek és a kisugárzó erőnek kell jellemeznie (ilyen a lelki megújulás, megerősödés). Az imádkozásnak legalább tizenöt különböző módja lehetséges. Cselekedeteinknél és fáradozásainknál fontosabb, hogy belemerítkezzünk Isten szeretetébe. **Első feladat:** Felszabadítani a spiritualitást. Itt az ideje, hogy az egyháznak minden mást megelőzve az Isten-kérdést illetően legyen tekintélye (**második feladat**). **Harmadik feladat:** Újra felismerni a küldetést. Aki közölni akarja másokkal a jó hírt, annak magának is jó hírré kell válnia. Nincs keresztyénség megtérés nélkül. A megtérés folyamatához hozzátartozik a betagolódás a gyülekezeti közösségbe. Egyetlen emberben sincs meg az összes képesség, amely ahhoz szükséges, hogy egy gyülekezetnek csak megközelítőleg is nyújtani tudja mindazt, amire szüksége van. **Minden keresztyén kapott valamilyen kegyelmi ajándékot Istentől - és megkapta a hozzá tartozó feladatot is. Negyedik feladat: Aktivizálni a hívők egyetemes papságát (küldetés vállalás).** A gyülekezet vezetésének legfontosabb feladata, hogy hozzásegítse a gyülekezet tagjait adományaik, képességeik felismeréséhez, és segítse őket, hogy éljenek velük. A gyülekezetben kinek-kinek azt a feladatot kell ellátnia, amelyre Isten különösképpen alkalmassá tette (részletek Klaus Douglass 96 tételéből).

Híreink, terveink:

Szeretettel várunk minden kedves érdeklődőt következő programjainkra:

- 1. Február 20-án** du. 14 órától kóruspróbánk lesz Mohán a református templomban.
- 2. Február 20-án** presbiterképző közösségi alkalom lesz Tácon, 14 órától a református közösségi házban.
- 3. Február 25-én** du. 17 órától ifjúsági teaház lesz a fiataloknak Polgárdiban, a református közösségi házban.
- 4. Február 28-án hétfőn kezdődik a böjti nagyhét.** Pénteken, március 4-én du. 17 órától ökumenikus imanap lesz. Téma: **Chile**, diavetítéssel. Szombaton március 5-én, 17 órától történeti kutatás keretében Búzás László családfakutató adatai alapján mutatjuk be Moha számunkra eddig elveszettnek hitt, de másolatban fennmaradt anyakönyveit.
- 5. Március 6-án, vasárnap** du. 14 órától kezdődő istentisztelet keretében vizitáció (egyházlátogatás), gyermekmúsort és úrvacsoraosztás is lesz. Istentisztelet du. 14 órától kéthetenként: március 20-án, április 3-án.
- 6. Rendkívüli ifi-koncert** lesz március 19-én Mezőszilason:Éjféli kiállítás gospel-kórus lép fel.
- 7. Március 26-án** Közgyűlés lesz Dégen.
- 8. Ápr. 2-án boros gazdák és méhészek** találkozája lesz Sárkeresztesen 17 órától a Kultúrházban.
Móron 14 órától női konferencia lesz.
- 9. Ápr. 10-én, du. 14 órától jelentős ünnepély keretében, püspöki és ökumenikus vendégsereg jelenlétében emlékezünk meg Mohán a templom, iskola és a tanítói lakás II. világháború utáni helyreállítására. Vendégelőadónk Németh Gyula nyugalmazott esperes lesz. 15 óra 30 perctől Sárkeresztesen lesz Jakab Sándor lelkipásztor beiktatása. Ezekre az ünnepélyekre Moha minden lakosát nagy szeretettel meghívjuk, felekezet nélküli tekintettel.**
- 10.** A fogadás és szeretetvendégség a sárkeresztesi kultúrházban lesz, amelyre minden lakost szeretettel várunk.
- 11. Ápr. 22-én** du. 14 órától nagypénteki istentisztelet lesz.
- 12.** Húsvéti ünnepünk **ápr. 24-én** lesz úrvacsoraosztással.

Áldás, békesség!

Tisztelettel: Jakab Sándor lelkipásztor

Család Éve 2011

Az ember mélységesen vágyakozik arra, hogy valaki szeretettel fogadja el őt, és hogy azt a valakit ő is szeretettel elfogadva útjukat együtt járják, életüket közösen alakítsák, majd ebben a meghitt körben megöregedjenek. Körülöttünk azonban egyre hangosabban azt harsogják: valósítsd meg magadat, magaddal törődj, szerezz meg magadnak mindent, vedd észre, hogy te vagy a legfontosabb; szabadulj meg minden kötöttségtől, ne kötelezd el magad senkinek és semminek, maradj szabad, kapcsolataidat alakítsd úgy, hogy az neked legyen jó; szakíts a házasság és család nosztalgizáló ábrándjával!

Ahhoz, hogy férfi és nő, anya és apa, szülő és gyermek szeretetben éljen együtt, nem elég vonzódni egy romantikus vágyalomhoz. Elszánt akaratra, teljes személyes odafordulásra, sok erőfeszítésre, sőt okosságra és ügyességre is szükség van ahhoz, hogy házasságban, családban, szülőként sikeres életet éljünk, és gyermekeinket egy sikeres, boldog élet felé indíthassuk el.

Ahogy egész Európában, úgy Magyarországon is csökken a házasságkötések száma, a megkötött házasságok hamar fölbomlanak, sok a rossz, sikertelen házasság, az ilyenekre pedig nem épülhet boldog, harmonikus család. A rossz házasságban és a házasságon kívül született gyerekek nem látva jó szülői példát, már nem is gondolják, hogy házasságban, családban élni jó, ebbe érdemes erőt és energiát befektetni. Valójában nem a házassággal van baj, hanem az emberrel, aki nem tud, vagy nem is akar felnőni ahhoz a kapcsolathoz, amelyre a lelke mélyén vágyik, amelyben megtalálhatná végre önmagát és életének értelmét. A szeretet és elfogadottság utáni vágy ugyanis nem elégíthető ki ideig-óráig tartó kapcsolatokkal, csak tartós, végleges, kölcsönös elköteleződéssel. A szerelmes arra a kérdésre: Szeretsz? azt a választ várja, hogy "szeretlek ma, holnap, és jövőre is, és örökre!" És rögtön hozzáteszi: "Ugye te is?"

A szerelmesek szívesen vennék, ha körülöttük megszűnne a világ, hiszen ők ketten egymásnak mindent jelentnek. Azonban ők is, mint minden ember beletartoznak a társadalomba, alakuló kapcsolatuk része a társadalom változó életének. Fontos tehát, hogy kapcsolatukat a társadalom elismerje és méltányolja. Mivel pedig a szerelmespárok által alapított családok adják a jövő nemzedékét, a társadalomnak sem közömbös, hogy milyen minőségű kapcsolatok, mennyire termékeny, stabil, megbízhatóan működő családok jönnek létre. Az elköteleződés és a hűség tehát össztársadalmi érdek, nem az Egyház önkényes előírása. Azzal, hogy az Egyház egyedül a holtomiglan-holtodiglan tartó házasság kapcsolatát ajánlja a szerelmespároknak, utat mutat, a boldog élet, sőt, az életen túlmutató boldogság felé irányít.

A házasság szentségében a házaspár Isten üdvösségre vezető útjára lép. Kapcsolatuk már nem magánügy, nem is csupán a társadalmi érdekek diktálta szerződés, hanem Isten és az emberpár szövetsége. Egymás melletti végleges elköteleződésükre, hűségük ígéretére, önként vállalt termékenységükre Isten áldását adja, és Egyházán keresztül segít boldogulni.

Részlet Bíró László
a Magyar Katolikus Püspöki Kar családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnökének leveléből

A Székesfehérvári Egyházmegye Családos programjai 2011. első negyedévében

Március 19. Édesapák megáldása Szt. József napján a Szemináriumi templomban

Március 25. Jegyesek megáldása és gyermeket várók imája a Bazilikában

Programjainkról olvashat a www.szfvar.katolikuscsaladok.hu oldalon

Egyéb országos honlapok www.katolikus.hu; www.csaladeve.hu

Helyi hírek a www.moha.hu egyházi oldalon

Sárközi Béla
diakónus

Az Iszkaszentgyörgyi Katolikus Karitászt és a Református Nőszövetséget 2011. február 19-én 20 órától **jótekonysági farsangi bált** rendez az iszkaszentgyörgyi kastélyban.

Zene, tánc, tombola stb.
A belépő 400 Ft.

A bevételt a rászorulóknak megsegítésére használják fel.

Szeretettel várunk mindenkit!

Iszkaszentgyörgyi Katolikus Karitászt és a Református Nőszövetséget

**Akik megtehetik, támogassák munkánkat adományaikkal.
A legerényesebb összeg is hozzájárul településünk életének színesítéséhez.**

(Moha Község Fejlődéséért Közalapítvány adószáma: 18491493-1-07)

**A személyi jövedelemadó 1 %-a Alapítványunk fontos bevételi forrása.
Az SZJA bevallás elkészítésekor ne feledkezzen meg Moháról!**

Mohai Hírmondó, időszakosan megjelenő hírlap

Kiadja: Moha Község Fejlődéséért Közalapítvány és Moha Község Önkormányzata közösen

Szerkesztik a hozzászólók ötletei nyomán: Kovács Sándorné, Bodri Tamásné,

Biró Sándorné, Bencsik Irén, Szücs-Visnyei Eszter

Ingyenes, ezért előfizetési információk nincsenek

Kedves Gyerekek!

A tél szokatlanul erősen tartja még magát. A lakásban töltött kényyszerű órákra egy kis meglepetést készítettünk Nektek. Fogadjátok szeretettel Bálint Ágnes alábbi meséjét. Azok az ovisok, akik a mese hallgatása közben szívesen rajzolnak, festenek készíthetnek egy képet Mazsola történetéhez. A kedves szülőket, nagyszülőket pedig arra kérjük, *juttassák el a műveket a Polgármesteri Hivatalba*. A beérkezett rajzok alkotói között egy mesekönyvet sorsolunk ki. *A leadás határideje: 2011. március 1.* Rajzversenyünket az *óvodáskorúaknak* hirdetjük. Az eredményt a március 15-i ünnepélyen és a falu honlapján tesszük közzé.

Bálint Ágnes: Manócska szárnya

Hideg napokon Mazsola előszeretettel üldögélt a kályhalyukban. Itt jó meleg volt, hatalmas nagyokat lehetett szundikálni. És lustálkodni. El is lustult Mazsola olyannyira, hogy még enni sem akart előjönni.

- Ide kérem az ebédet, Manócska! - röhögött, mikor megérezte a gombócós káposzta finom illatát.

- Még mit nem! - méltatlankodott Manócska. - Nem tálalok neked a kályhalyukban!

- Attól félsz, hogy ha telieszem magamat, nem bírok innét kibújni? - kérdezte Mazsola.

- Ez is előfordulhat - felelt a manó -, de nemcsak erről van szó. Attól félek, hogy teljesen elszoksz a mozgástól. A végén majd ölben hurcolhatlak ide-oda, mert el fogod felejteni, mire való a lábad.

Mazsola jót mulatott ezen. Akkor kedvetlenedett csak el, mikor ebéd után Manócska szélesre tárta a tőkház ajtaját, és így szólt:

- Hüccs ki, Mazsola, hüccs ki! Járkálj egy kicsit, rád fér a mozgás.

- De hiszen hideg van! - nyöszörgött Mazsola, aki az utóbbi időben nagyon hozzászokott a tűzhely melegéhez.

- Szaladgálj, futkározz, attól kimelegszel! - mondta Manócska, és nyekk, már be is csapódott az ajtó.

Mazsola kívül rekedt a téli hidegben. Tipegett-topogott, azután kénytelen-kelletlen szaladgálni kezdett. Körülszaladgálta a vakondtúrásokat, és mire a dűlőúthoz ért, már nem is fázott.

Az útelágazásnál Egérkével találkozott. Együtt mentek hát tovább, társalogva.

- Én a hidegben mindig úgy megéhezem! - közölte Mazsola. - Te nem?

- Én is - válaszolta Egérke -, de emlékszem, hogy te a melegben is mindig jóval többet ettél, mint én.

Beszélgetés közben a tócsához értek. A tócsán friss jég volt, mert a vastag jeget a cickányok kivágták, és elhordták a jégvermükbe, hogy majd nyáron is frissen tudják tartani a halat. A friss jég tükörsima volt, és csillogott, mint az üveg.

- Én csúszkállok egy kicsit - jelentette ki Egérke -, de te ne gyere rá a jégre, mert még vékony. Az ilyen kövér malacot nem bírja el.

- Ki a kövér malac? - kérdezte Mazsola tétován.

- Hát te! - mondta Egérke, és végigcsúszott a friss jégen. Elsiklott egészen a tócsa túlsó partjáig.

Közben vidáman cincogott.

Mikor visszafordult, Mazsola megkérdezte tőle:

- Azt hiszed, nem merek rámenni a jégre?

- Nem hát! - cincogta Egérke. - Az ilyen kövér malacok alatt beszakad.

- Azért is rámegyek! - mondta Mazsola durcásan, és már indult is. Egérke csodálattal nézte.

- Ilyen bátor vagy? - kérdezte kerekre nyílt szemmel.

- Ilyen! - mondta Mazsola, és végigcsúszott a friss jégen. Először csak reccsenéseket lehetett hallani, azután már roppanásokat is. A tócsa közepe táján beszakadt a jég, és Mazsola derékig pottyant a vízbe. Egérke ijedtében sikoltozni kezdett:

- Jaj, jaj, segítség!

Mazsola rőfögve csapdosta maga körül a jeget, hogy partra lábolhasson. Akkor már szaladt lélekszakadva Manócska is, nem tudván mire vélni a nagy sikongatást.

- Mazsola beszakadt, Mazsola beszakadt! - cincogta Egérke torkaszakadtából. Persze Manócska is látta, mi történt. Ölbe kapta a csuromvizes malacot, és szaporán igyekezett vele haza. Egérke lihegve futott utánuk.

- Igazán, Manócska, hogy ez a Mazsola milyen bátor egy malac! Sose hittem volna, hogy rá mer menni arra a vékony jégre!

Otthon Manócska azonnal ágyba dugta Mazsolát, és teát főzött neki. Egérke még egy darabig ott sopánkodott, azután hazament, hogy az egész egérlyukat telecincogja Mazsola bátorságával.

Mazsola elégedetten trónolt az ágyban, és itta a jó mézes teát. Manócska alaposan megrakta a tüzet, azután odaült az ágy szélére, és megkérdezte:

- Hát hogyan is történt ez a baleset?

- Egérke azt hitte, hogy nem merek rámenni a friss jégre! - mondta Mazsola, kényelmesen hátradőlve a párnán. - Meg azt is mondta, hogy az ilyen... az ilyen erős malac alatt beszakad a jég.

- Így mondta? - figyelt fel Manócska. - Így mondta, hogy erős malac?

Mazsola szerényen rázta a fejét.

- Nem. Ő úgy mondta, hogy kövér malac.

- Ahá, értem! - bólogatott Manócska. - De meséld csak tovább!

- Én aztán megmutattam neki, hogy igenis rá merek menni a jégre - folytatta Mazsola, önkéntelenül kidüllesztve a mellét.

Manócska elnevette magát:

- Most már értem, miért beszélt rólad Egérke olyan elragadtatással. De látom, te is meg vagy elégedve magaddal!

- Szeretem, mikor bátor vagyok - mondta Mazsola szemérmes mosolygással.

Manócska ránézett, és egy pillanatnyi hallgatás után megszólalt:

- Azt én is szeretem, ha bátor vagy. Csak azt nem állhatom, mikor hiú vagy.

- Én? - nézett rá Mazsola értetlenül.

- Te bizony! Mert nem a bátorság vitt rá téged a vékony jégre, hanem a hiúság. Bántotta a hiúságodat, hogy Egérke kövér malacnak nevezett.

Mazsola nagy-nagy elégedettsége elszállt, mint a füst. Bánatosan ült a párnák és nagykendők között, olyan bánatosan, hogy Manócska megsajnálta.

- No, azért ne lógasd az orrod! Ilyesmi gyakran megesik mással is. Apró manó koromban például...

Mazsola szeme ismét felcsillant.

- Mesélj, Manócska, mesélj! Arról, mikor még kicsi voltál!

- Hiszen arról akarok mesélni, Mazsola! Hogy apró manó koromban még volt szárnyam.

Ez nagyon meglepte Mazsolát. Manócskának szárnya volt? Mint egy légynek?

- Kis, kurta szárnyacskám volt - mesélte a manó -, éppen csak arra való, hogy egyik virágról a másikra röppenjek veled.

- És te röppentél? - álmélkodott Mazsola.

- Röppentem bizony. Tudniillik ott laktam a réten, a virágok között. Sok barátom volt, ismertem minden tücsköt, szöcskét, darazsat. Legszívesebben egy kék pillangóval röpködtem együtt. Ez a

GYEREKSAROK

pillangó szólt nekem egyszer, hogy repüljünk át a patak túlsó partjára, mert ott sokkal több méz van a virágokban. És én szégyelltem megvallani, hogy ilyen hosszú repülésre az én szárnyacskám gyenge.

- Jaj, Manócska! - borzadozott Mazsola. - Ne is meséld tovább, úgy félek... Aztán? Mi lett aztán? Meséld már!

- Aztán az lett, hogy nekivágtam a nagy útnak. Nem akartam, hogy a pillangó azt higgye, hogy nem merek nekivágni.

Mazsola lesütötte a szemét, de azért megkérdezte:

- Aztán? Mi lett aztán?

- Aztán a vízbe pottyantam.

Mazsola rettenetesen megrémült:

- Juj, Manócska! És nem fulladtál bele?

- Amint látod, nem! - nevetett a manó. - Szerencsésen partra evickéltem.

- Úgy, mint... mint én?

- Úgy, mint te. Persze, engem kellett ágyba dugni, teával itatni, mert akkor már nem tél volt, hanem meleg nyár, napsütés, egykettőre megszáradtam. Csak repülni nem tudtam utána még jó ideig. Emlékszem, másnap volt egy távoli réten a szöcskevásár, de mire én gyalog odaértem, a jó szöcskék mind elkeltek, nekem csak egy bicegős jutott.

- Ó! - rebegte Mazsola megilletődötten. - Milyen kár!

- Bizony, kár! - bólított Manócska. - De hát a hiúság sok mindenre ráviszi az apró manókat.

"Meg a malacokat..." - gondolta Mazsola, de hangosan nem szólt semmit. Nemsokára el is aludt a jó melegben.

Másnap reggel Manócskának feltűnt, hogy Mazsola hosszasan áll a tükör előtt, forgolódik, nézegeti magát.

- Mi az, Mazsola? - kérdezte kíváncsian. - Gyönyörködsz magadban?

- Csak azt nézem, hogy... - motyogta Mazsola zavartan - csak azt nézem, hogy... hogy... Milyen szerencse, hogy nekem nincs szárnyam!